

De minister van Justitie en Veiligheid
mr. Foort van Oosten
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum

14 oktober 2025

Contactpersoon

J.M.E. Smilde

Onderwerp

Wijziging van het Wetboek van strafrecht in verband met aanscherping van het taakstrafverbod (Wet aanscherping taakstrafverbod)

Geachte heer van Oosten,

De Wetenschappelijke Commissie (WeCo) van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR) kreeg 11 juli het verzoek te adviseren over de wijziging van het Wetboek van strafrecht in verband met aanscherping van het taakstrafverbod (Wet aanscherping taakstrafverbod). Gezien de werkdruk van de leden van de WeCo en de afgelopen recesperiode heeft de advisering enige vertraging opgelopen. Bijgaand ontvangt u alsnog de overwegingen van de WeCo.

Algemeen

Het wetsvoorstel beoogt bepaalde vormen van geweld tegen politieambtenaren, brandweerlieden en medewerkers in de gezondheidszorg onder het al bestaande taakstrafverbod te brengen. Het gaat daarbij om geweld tijdens werkzaamheden in het kader van de handhaving van de rechtsorde dan wel het verlenen van acute hulp aan hen die deze behoeven. En uiteraard een combinatie daarvan.

Een wetsvoorstel van deze strekking hing al langere tijd boven de markt, maar stuitte op bezwaren uit de praktijk, zoals onder andere bleek uit een WODC onderzoek uit 2020.¹ Onverkorte toepassing van het taakstrafverbod zou in de praktijk leiden tot een bestraffing die niet proportioneel was, zo concludeerden de onderzoekers.

Het huidig wetsvoorstel wijzigt de inhoud van het taakstrafverbod echter zodanig dat toepassing ervan niet langer leidt tot bestraffing die onevenredig hard uit kan pakken. Kern van het wetsvoorstel is dat, als het taakstrafverbod van toepassing is, geen kale taakstraf mag worden opgelegd. Ook volgt uit het wetsvoorstel duidelijk dat een combinatie van taakstraf en geldboete niet aan de orde kan zijn. Daartoe wordt aan art. 23 Sr een nieuw 10^e lid toegevoegd.

¹ [Taakstrafverbod bij openlijke geweldpleging tegen functionarissen met een publieke taak niet proportioneel | Nieuwsbericht | WODC - Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum](#)

Ook bij recidive binnen vijf jaar voor eenzelfde (type) delict na een voltooide taakstraf (art. 22b lid 4 Sr. nieuw) moet de rechter maatwerk kunnen blijven leveren. Pagina's 5 en 6 van de memorie van toelichting omschrijven dit punt helder. De rechter hoeft geen gevangenisstraf of vrijheidsbenemende maatregel op te leggen als dat, ook in voorwaardelijke zin, zou leiden tot een onbillijkheid van zwaarwegende aard wegens uitzonderlijke omstandigheden die zich ten tijde van of na het begaan van het misdrijf hebben voorgedaan, dan wel die de persoon van de veroordeelde betreffen. De WeCo is van mening dat deze ruimte voor de rechter essentieel is en moet blijven.

In het wetsvoorstel wordt gesproken van 'acute' hulpverlening. Dat roept de vraag op of het taakstrafverbod dan geen rol zou moeten spelen bij de 'gewone' hulpverlening. In de mvt is het woord 'acute' gekoppeld aan de onmogelijkheid voor de hulpverlener om zich terug te trekken, omdat de functie of situatie dat in de weg staat. De WeCo is van mening dat dit in de praktijk een werkbaar criterium is dat de ernst van de situatie waarin het geweld plaatsvindt, aangeeft.

Conclusie

Uit het wetsvoorstel blijkt dat de wetgever eerdere bezwaren tegen de huidige juridische vormgeving van het taakstrafverbod (onder andere geuit in een advies van de WeCo van 16 december 2019)², ter harte heeft genomen. Ook als naast een taakstraf een geheel voorwaardelijke gevangenisstraf wordt opgelegd, is nu voldaan aan het taakstrafverbod. Uit de toelichting blijkt dat de wetgever vertrouwen heeft in de rechter bij het bepalen van een adequate straf.

De Wetenschappelijke Commissie,

mr.dr. G.K. Schoep
voorzitter

² [Wet uitbreiding taakstraffen -](#)